

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18486/2023
29.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., са боравиштем у Републици Србији, село ..., чији је пуномоћник Раде Митровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., са боравиштем у Републици Србији, у ..., чији је пуномоћник Милош Спасић, адвокат из ..., ради утврђивања права својине и стицања у брачној заједници, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 689/23 од 09.03.2023. године, у седници одржаној 29.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 689/23 од 09.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 689/23 од 09.03.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 689/23 од 09.03.2023. године, одбијена је жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Лебану П 896/17 од 16.07.2021. године, којим је одбачена тужба тужиље поднета 06.11.2017. године против туженог, ради утврђивања права својине стицањем у брачној заједници, као пресуђена ствар.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је тужиљин захтев за утврђење права сусвојине у 2/3 дела, по правном основу стицања у браку са туженим на непокретности- стамбеном објекту изграђеном на кат.парцели .. уписаној у листу непокретности .. КО Побижана одлука којом је потврђено решење о одбачају тужбе због пресуђене ствари, не повређује право странке на закониту, једнаку и правичну заштиту својих права загарантованих чланом 2. став 2. Закона парничном поступку и право тужиле на приступ суду, који је елеменат права на правично суђење зајемченог чланом 32. став 1. Устава и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и у складу је са судском праксом. О деоби имовине странака одлучено је пресудом Окружног суда у Ночдорфу од 22.12.2017. године, која је донета на основу судског поравнања странака закљученог пред Окружним судом у Ночдорфу, Швајцарска дана 23.8.2017. године. Наведена пресуда призната је у поступку признања стране судске одлуке пред Вишим судом у Лесковцу Р 45/18 од 16.11.2018. године. У пресуди у тачки 1.5. наведено је да су странке решиле питање заједничке брачне тековине и да немају више никаквих узајамних потраживања по том питању. Споразум странака о деоби заједничке имовине тужилца не побија у смислу постојања разлога за његову ништавост.

На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произлази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, ревизија против решења из става 1. није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ни ревизија против правноснажне пресуде.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.11.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 100.000,00 динара. Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2.тачка 5. ЗПП,
Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**